

Majstorski ritam i zvuk udaraljkaša Filipa Merčepa

Brojnu publiku privukao je na posljednji koncert Majstorskoga ciklusa Simfonijskog orkestra HRT-a „Ritam i zvuk“, 28. veljače 2019., nastup mladoga hrvatskog udaraljkaša Filipa Merčepa

Filip Merčep, postavši poznat prije devet ulaskom u finale „Eurovizije mladih glazbenika“, nizao je uspjehe kao solist. Studij udaraljki završio je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu red. prof. Igora Lešnika, a nakon usavršavanja kod uglednih svjetskih glazbenika danas djeluje kao samostalni umjetnik: nastupa, vodi različite projekte i podučava u okviru majstorskih radionica u svijetu. Koncert „Ritam i zvuk“ pripremio je francuski dirigent Pierre-André Valade (1959.) poznat kao vrstan tumač glazbe 20. i 21. stoljeća. Počevši glazbeničku karijeru kao flautist od 90-ih godina prošlog stoljeća djeluje kao dirigent pariškog ansambala za suvremenu glazbu „Court-Circuit“ što mu otvara put do sličnih ansambala i do uglednih svjetskih orkestara čiji je gostujući ili rezidencijalni dirigent. Valadeov bogati repertoar obuhvaća i djela klasičnog orkestralnog repertoara 18. i 19. stoljeća pa se u drugome dijelu koncerta predstavio kao tumač „Devete simfonije u C-duru“, D. 944 „Velike“ Franza Schuberta (1797.-1828.). Uvod u prvi dio koncerta bila su dva mirna, polagana stavka-treći (Lent et grave) i prvi (Lent et douloureux) iz suite za klavir „Gymnopédies“ Erika Satiea (1866.-1925.) u orkestraciji Claudea Debussyja (1862.-1918.). Pierre-André Valade istaknuo je plastično boje orkestralnih

instrumenata u profinjenom, dinamički suzdržanom sviranju. Skladba „Vibrafonietta“ Ive Maleca (1925.) u kojoj je i dalje prevladao zvuk, ali harmonijski i melodijski slobodniji, je zapravo skladba „Sekvence“ za vibrafon i gudače (iz davne 1960.). Na prijedlog Igora Lešnika skladatelj ju je preradio 2001. godine u jednostavačnu cjelinu s tri jasno istaknuta kontrastna odsjeka (brzi-polagani-brzi) s različitim melodijsko-ritamskim motivima. Filip Merčep odsvirao je muzikalno i tehnički neupitno solističku dionicu.

Ritam u raznim metrički i motivičkom rješenjima odlikuje „Koncert za udaraljke“ austrijskog skladatelja Franza Petera Cibulke (1946.-2016.). Koautor koncerta je udaraljkaš Igor Lešnik koji je skladao udaraljkašku, a Cibulka dionicu orgulja za prvu verziju skladbe iz 2002. godine. Iste godine nastala je i inačica za udaraljke i orkestar. U prvome stavku dominiraju timpani, u drugome vibrafon, a u trećem koji je kao i polagani drugi stilski bliži jazzu, bubnjevi. I u ovoj je skladbi Filip Merčep pokazao okretnost, spretnost i istančani osjećaj za ritam u brzim stavcima, a u drugome mirno vođenje dopadljive teme.